

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน
เลขที่ผลงาน...../
วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-OS-201/04)

ชื่อ-สกุล นางเครือวรรณ วิชชุรังษี รหัสบุคคล 001406

เบอร์โทรศัพท์ใน 1616,1626 เบอร์โทรมือถือ 089-4929288 Email Address khruawun.vih@mahidol.ac.th

หน่วยงาน หอผู้ป่วยสูติกรรม งานการพยาบาลสูติ-นรีเวชฯ

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด) ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาธิบดี

*ชื่อ-สกุล นางเครือวรรณ วิชชุรังษี รหัสบุคคล 001406

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเช็ค (✓) ในช่อง อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทาง Website ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทาง Website

*หมายเหตุ:

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขิตหรือของคณฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณารอข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้องเพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ชื่อเรื่อง Happy จริงแท้เม้มวันมาก

ความสุขของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความสุขของฉันคือการได้ทำงานที่ฉันเลือก ฉันเริ่มทำงานที่แผนกสูติกรรมมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 นับถึงปัจจุบันนี้ ถ้านับระยะเวลาการทำงานก็เข้าปีที่ 35 แล้ว เหตุผลที่ฉันเลือกทำงานที่แผนกสูติกรรมตั้งแต่แรกก็เพราะว่าเป็นแผนกที่มีแต่รอยยิ้ม ไม่ว่าจะเป็นคุณแม่ที่มาคลอดทารกแรกเกิด และญาติที่มาเยี่ยม มันเป็นสิ่งที่มีความสุขสำหรับช่วงชีวิตของคนที่มีสมาชิกใหม่ถึงแม่บ้างครั้งคุณแม่บางรายอาจจะมีความทุกข์บ้าง เนื่องจากทารกที่เกิดมาไม่ความเจ็บป่วยทำให้คุณแม่มีความกังวล แต่ก็เป็นส่วนน้อยหน้าที่หลักของฉันในการดูแลคุณแม่เหล่านั้นคือ การดูแลช่วยเหลือในการปฏิบัติภาระประจำวัน ให้ความรู้เบื้องต้นแก่คุณแม่หลังคลอดและทารกแรกเกิด เช่น การดูแลแพลงหน้าห้องหรือแพลงฝีเย็บ ดูแลการขับถ่ายป้องกันการตกเลือด สอนการอาบน้ำทารก และช่วยเหลือส่งเสริมการให้นมบุตร เป็นต้น การปฏิบัติงานในหน้าที่และการสะสมจากประสบการณ์ที่ยาวนานทั้งหมดที่ฉันได้ทำงานนั้นกล้ายเป็นคนที่มีความชำนาญ รู้ปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาต่างๆได้ดี เช่น ทราบร่องแบบใดคือร่องแบบหิว ร่องแบบใดเป็นการร้องจากการไม่สบายตัวเนื่องจากห้องอีด ฉันชอบที่จะทำงานอยู่แผนกนี้ ถึงแม้มีเพื่อนร่วมงานหรือรุ่นน้องหลายๆคน ที่เคยร่วมงานกันต่างแยกย้ายกันไปทำงานที่แผนกต่างๆ ผู้ป่วยนอก ซึ่งเป็นแผนกที่ได้หยุดตามวันหยุดราชการ มีเวลาให้กับครอบครัว แต่ฉันก็ยังไม่คิดที่จะไปทำงานที่แผนกอื่น เพราะฉันมีความผูกพันและรู้สึกว่าตัวเองทำงานอยู่แผนกนี้แล้วมีความสุขมาก ฉันไม่ต้องปรับตัวอะไรอีกแล้ว

แต่แล้วสุดท้ายฉันก็ต้องปรับตัวจนได้ เหตุการณ์ที่ไม่เคยคาดคิดก็มาในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาเกิดการระบาดของโรค COVID-19 สถานการณ์เปลี่ยนไป หอผู้ป่วยบางแห่งมีการปรับเปลี่ยนเพื่อใช้สำหรับการดูแลผู้ป่วย COVID-19 ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น ประกอบกับจำนวนการคลอดบุตรของสตรีก็มีจำนวนลดลง หอผู้ป่วยที่ฉันทำงานอยู่มีการปรับเปลี่ยนการทำงาน มีเพิ่มการบริการดูแลคนไข้ที่มีความหลากหลายมากขึ้น มีทั้งหญิงตั้งครรภ์ที่มา

นอนโรงพยาบาลเพื่อมาเตรียมตัวคลอดหรือผ่าตัดคลอด หญิงตั้งครรภ์ที่มีอาการผิดปกติก่อนคลอด รวมไปถึง หญิงตั้งครรภ์บางรายที่แพทย์ตรวจพบรากในครรภ์ผิดปกติ และต้องมายุติการตั้งครรภ์ ฉันก็จะได้รับมาตรฐาน

“ตามๆ คราวนี้เปลี่ยนแล้ว ใจจะดูแลเป็น” “ถ้าเกิดอะไรขึ้น แล้วทำอะไรไม่ถูก จะบอกให้น้องทำอย่างไร ก่อนดี” ฉันเองในฐานะที่เป็นผู้ช่วยพยาบาลอาสาของหอผู้ป่วย ก็คิดว่าตัวเองต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถในการทำงานให้ดีมากขึ้น ฉันเคยผ่านการทำงานที่หอผู้ป่วยที่รับดูแลหญิงตั้งครรภ์ก่อนคลอดที่มีภาวะแทรกซ้อนเมื่อ 30 กว่าปีก่อน ถ้าจำไม่ผิดน่าจะตั้งแต่ตอนต้นปี 2530 ซึ่งตอนนั้นฉันเพิ่งเริ่มทำงานเป็นครุณานักจากวันนั้นมาจนถึงวันนี้คงจำอะไรไม่ได้แล้ว ถึงตอนนี้ฉันต้องมาเรียนรู้เพิ่มเติมใหม่กับสมองของฉันในวัย 50 ปีปลายๆ ใกล้จะเกษียณ มันจะไหวไหม แก่เกินไปหรือเปล่า การทำงานจากเดิมที่ไม่เคยได้ช่วยแพทย์ในการทำหัตถการที่ไม่เคยช่วยทำ รวมทั้งการใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น เครื่อง NST (Non Stress Test) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ตรวจคุณแม่ตั้งครรภ์ที่มีความเสี่ยงสูง ฉันต้องทำได้สิ ทุกอย่างคือการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่มีสิ้นสุด ตราบใดที่เราทำงานเราจะต้องฝึกฝนพัฒนาตัวเองเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันให้ได้ ฉันเริ่มจากการสังเกต การซักถาม และลองปฏิบัติทำ จนฉันเริ่มมีความชำนาญในการใช้เครื่องมือมากขึ้น ในฐานะอาสา สิ่งที่ฉันได้เรียนรู้มาก็จะต้องมีถ่ายทอดต่อ ไม่ใช่ทำได้เพียงคนเดียว หัวหน้ามอบหมายหน้าที่ฉันต้องถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ให้กับรุ่นน้องให้เข้าใจและสามารถปฏิบัติตามกัน โดยที่ไม่ต้องรอคนใดคนหนึ่ง ฉันก็ต้องมาถ่ายทอดความรู้ให้กับรุ่นน้อง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกคนในหอผู้ป่วยสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความกังวลใจของฉันมาอีกแล้ว เพราะว่าตัวฉันเองเป็นคนที่ถ่ายทอดได้ไม่เก่ง ยังไม่จบเรื่องสิ่งที่ยกกำลังเข้ามาอีกเรื่องหนึ่ง ยุคหนึ้ต้องทันสมัย ยุคโควิดต้องมีการนำใช้เทคโนโลยีเข้ามาใช้ออกให้เหมาะสม การเว้นระยะห่าง การป้องกันการติดเชื้อสำคัญ การสอนด้วยพูดด้วยยังยาก หัวหน้าจะให้ทำเป็น Power Point และมีการนำเสนอสอนน้องๆ ผ่าน Zoom Webex อีกอย่างจะจะยกขานด้วย “พี่เครื่องไม่ต้องกังวล เราจะทำงานร่วมกันเป็นทีม พี่ช่วยเขียนข้อตอนวิธีการต่างๆ มากระบวนการอื่นๆ ก็จะมีน้องๆ ในทีมช่วยกันประสานงานต่อ พี่ยังไม่ได้เริ่มต้นเลย คิดว่าทำไม่ได้เท่ากับว่าพี่ล้มเหลวแล้วนะ” เสียงของหัวหน้าของฉันพูด มันคือสิ่งที่มาช่วยปลุกไฟในตัวของฉันได้เป็นอย่างดี เราทำงานกันเป็นทีมนี่นา ถ้าทุกคนพร้อมจะช่วยเหลือกัน ผิดพลาดก็มาช่วยกันแก้ไข สิ่งใดที่ไม่ได้เราแก้ต้องช่วยกันปรับปรุง งานที่ยกก็อาจจะง่ายขึ้นก็ได้ถ้าเราได้ทุกคนในทีมที่เต็มใจช่วยเหลือกัน ความสำเร็จต้องอยู่ไม่ไกลอย่างแน่นอน และสุดท้ายฉันก็เตรียมงานที่ได้รับมอบหมายผ่านไปได้ด้วยดีพร้อมที่จะเสนอให้ทุกคนได้เรียนรู้พร้อมกัน วันนี้ต้องขอบคุณทีมงานทุกคน ที่ยอมรับตัวฉันเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของทีม ถึงแม้ว่าผลงานอาจจะยังไม่ดีมาก แต่ก็ทำให้ฉันภูมิใจว่า ฉันก็ได้เป็นส่วนหนึ่งของงานนี้ เมื่อเราคิดตีแล้วว่าอะไรใช้ก็ลอง เริ่มทำ ถ้าเจอบปัญหาปัญหาจะทำให้เรารู้ว่าเราไม่รู้อะไร และเราต้องเรียนรู้อะไร และพยายามศึกษาปรับปรุงให้ไว ฉันสัญญาบ้างว่า ตราบใดที่ฉันทำงานที่นี่ฉันจะพยายามพัฒนางานให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปอีก เพราะที่แห่งนี้คือความสุขที่เกิดจากที่ทำงานของฉัน

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....
นายเครื่อวรรณ วิชชรังษี

ลงชื่อ(หัวหน้าหอผู้ป่วยสูติกรรม).....
นางสาวกัญญา นารมณ์

นางสาวกัญญา นารมณ์

สังกัดงานการพยาบาลสูติศาสตร์-นรเวชวิทยา ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาธิบดี

วัน / เดือน / ปี 28 เมษายน 2565